

Armsad sõbrad,

Kahju, et see uudisteleht nii hiljaks jääb, aga me ootasime ikka veel suve, kui äkki oli Mihkclipäev käes ja jutud kõik kirjutamata. Kas keegi teist leidis sel aastal suve? Kui nii, siis võiksite saata meilegi natuke. Ta vist oli Eesti ära unustanud.

Kevad oli kena, aga veidi liiga kuiv. Suvi oli külm ja pisut liiga märg. Mina ja mitmed teised polnud kunagi nii palju vihma näinud. Iga päev mitu korda äikest ja vett lausa valati alla. Väljas töötada ei saanud, nii õnnestus meil viimaks oma kasutatud riiete ladu korda teha. Kuivadel hetkedel püüdsime ravim- ja maitsetaimi korjata, et neid siis vihma ajal puhasta. Marju püüdsime ka kuivaga korjata ning puhastamise-keetmise halva ilma jaoks jätta. Pidime end ilmaga sobitades tõelist paindlikkust üles näitama. Aga tegelikult läks meil väga hästi, kui arvestada, et Eestis on kohti, kus kartulivõtt alles lõpetamata. Tänu Kaljule, kes töötas ka kõik nädalavahetused ja Ludwigile, kes meile uue vana kombaini organiseeris, õnnestus meil kogu teravili üles võtta ja ära kuivatada. Uus kombain muide saabus täpselt sellel päeval, kui endine lõplikult üles ütles. Sel aastal saime ka nisu ja rukist kuivatada, sest põllud olid korralikult elektriaga piiratud.

Mis siis kõik juhtus Pahklas sel suvel?

Jaanipäeva tähistasime koos Katikodu elanikega. Ernest tõi nad bussiga kohale ja viis pärast koju ka. Alustama pidime saalis, sest sadas nagu ikka. Aga siis läks ilmataat lahkeks ning me saime välja minna, tule süüdata ja laulda ja mängida ja rõõmu tunda.

Heinategu oli keeruline aga kuidagi saime ikka tehtud.

Päikest oli harva näha, nii et marjad valmisid aeglaselt. Musti sõstraid polnud palju, aga punaseid korjasime suure hulga, oksad olid lookas suurte marjakobarate all, mis eredalt särasid, kui päike nende peale paistis. Sõstarde korjamine ja mooside-mahlade tegemine kestis mitu nädalat.

Enne kui Larissa ja Silvo lahkusid, et Hollandisse õppima sõita, tegid nad Tobiase majas remondi ära. Laed, seinad ja põrandad said värske katte. Larissa käe all said ka diivan ja tugitoolid uue riide peale. Aitäh, Larissa ja Silvo!

Pärast Larissa ja Silvo lahkumist vajab Tobiase maja uut perenaist. Õnneks nõustus Claudia selle ameti enda peale võtma.

Juulis oli meil abiks Moonika oma tütre Monaga. Neid võis pea alati marjapõõsast leida. Raphael lahkus augustis, Ernest septembris. Me kohe kuidagi ei oleks tahtnud neid ära lasta, aga mis me teha saime? Uutele vabatahtlikele jõudsid nad nende ülesanded kätte näidata. Selle aasta EVS'i meeskond jõudis kohale: Nolwenn Prantsusmaalt augustis, Robert Saksamaalt ja Luise Prantsusmaalt septembris. Nad võtsid üle lüpsmise ja piimaköögi, aga neid võib kohata ka aias, põllul ning moosi keetmas. Natuke hiljem liitus nendega veel Michael Kelleher, kes tuli Inglismaalt.

Augustis oli Cathy perega nädal aega siin, et proovida, kuidas on meiega koos elada. Neile meeldis see nii, et veel nädala pärast nad kolisidki Tamme majja, kus Cathy

nüüd perenaise ametisse sisse elab. Me loodame, et Aivar saab ka varsti rohkem meie juures töötada. Nüüd ta sõidab piimaringi ning aitab Vovat, kui aega on. Johannes (9 a.) käib Linnega ühes koolis ja Jakob (2 a.) “aitab” ema kodutöodes. Neil oli Kloogal mere lähedal korter. Kas keegi tunneb kedagi, kes sooviks seda osta või üürida?

Käisime kahel kontserdil ja sellest võite näha, et maitse on väga erinev. Raplas kuulas osa Vox Clamantise laulu ja Andres Uibo orelimängu. Teised käisid ühel õhtul ansambli “Meie Mees” kontserdil. Üks armastatud suveüritus on spordipäev Raplas, millest peaaega kõik osa võtta soovivad. Tänavu sõitis üks seltskond samal päeval Põlvasse konverentsile. Ka seal ei olnud vihmast puudust ning Jevgeni pidi telgist, kus küljealune liiga märjaks läks, lasteaia põrandale magama kolima.

Ühel augustikuu päeval saabus Pahklasse 3 hollandi noormeest – Thomas, Frederik ja Peter. Nad tulid jalgratastel. Nad olid teel NordCapilt Ateenasse, kuhu nad loodavad jõuda oktoobri lõpus. Nende sponsoreeritud rattamatka eesmärgiks on äratada inimestes huvi looduse vastu ja koguda raha meie küla ja ühe Rumeenia talu jaoks. Nende veebileheküljelt (<http://www.fietsenvoornatuurbehoud.com>) sain teada, et nad on just jõudnud ülalmainitud Rumeenia tallu.

Juba möödunud aastal käis meil külas Hermann Friedel ja alustas labürindi ehitamist. Tänavu septembris tuli ta uuesti ja jõudis osa meie inimeste abiga töö valmis saada. Nädal enne Mihklipäeva oligi siis ühel õhtul labürindi pidulik avamine, üksteise kannul kõndisime läbi seitse ringi pika tee labürindi keskele. Seal saime kõik kokku, et laulda üks laul ja kuulata Marguse kõnet. Siis suundusime tulnud teed tagasi välja ning lõpetasime pidustuse koogi ja mahlaga ja tänusõnadega Hermann Friedelile – meistrile. Kellel huvi on, võib leida labürindi Tamme maja eest.

Oktoobri alguses jõudsid lõpuks kohale ekskavaatorid, et kaevata moosikeldri kõrvale sügav auk suure veemahuti tarvis, milles hakatakse hoidma vett tuletõrjeautode jaoks.

Ja nüüd, kui kuldne Miikaeli-aeg hakkab lõppema, kui kaunid värvilised lehed langevad puudelt, püüame me koristada veel viimaseid köögivilju ja valmistada aed talveks ette.

Talveks on meil palju põnevaid plaane. Lootkem, et Miikaeli jõud ja julgus on meiega, et saaksime võitu välisest pimedusest rohke sisemise valgusega.

Teile head sügist soovides,

Katarina

SUVEFESTIVAL SOLEGGENIS, NORRAS

Kuue inimesega (Katrin, Katarina, Urmas, Jevgeni, Merike ja Malle) saime osaleda Camphilli põhja regiooni suvefestivalil, mis toimus sellel aastal Soleggenis, Norra mägedes.

Siin mõned päeviku väljavõtted:

28.06. 4.00: Me tõusime üles.

6.30: Estonian Air tõusis õhku koos meiega. Lendasime Kopenhaagenisse, sealt Oslosse, kus kohtusime lätlastega. Me jõudsime just õigeaks ajaks bussi peale, millega sõitsime Otta`sse.

15.15: Saabusime Otta`sse, kus Anne ja Nils olid vastas. Sinna jäime üheks ööks.

29.06. : Elisabethiga sõitsime “oppa fjellet”, mägedesse, kus kohtusime teiste osalejatega teistest Camphilli küladest ja sõime koos õhtusööki. Mõned läksid magama. Urmas, Katarina ja lätlased Rozkalmist uurisid veel ümbrust ja jõudsid keskööl ülesse mäele, kus Maja kaotas fotoaparaadi ära (paari päeva hiljem leidis ta selle jälle üles). Olime läbimärjad. Kose äärest ülesronimine oli suurepärase kogemus.

30.06.: Lambad määgisid, vihma sadas kõvasti. Mängisime mängu ja tegime lühikesi jalutuskäike. Õhtul sõime pannkooke.

01.07.: Lambad määgisid, kellad helisesid. Ronisime üles Solegge („päikese muna“) nimelisele mäele. Läksime koos soomlastega. Lätlased ilmusid alati kuskil kõrgemal, tegid kõvasti häält ja meie karjusime vastu. Üleval oli veel palju lund maas.

02.07.: Oli hästi soe päev. Sõitsime bussidega bio-dünaamilisse farmi Aukrust külastama. Saime väga head liha-juurvilja suppi, kiviahjus küpsetatud leiba, taimevõid ja isetehtud vorsti süüa. Tagasi Soleggenis tahtsime veel väikese jalutuskäiku teha, aga eksisime ära. Nägime ilusat vaadet Lomist ja Aukrust`i farmist. Otsisime mäetippu, küsisin, kas see on mäe-top? Urmas vastas, ja, see ongi stop. Otsisime õiget teed, ja Merike ütles, et varsti saame teed. Kui ikka õiget teed tagasi ei leidnud, ütles Jevgeni: nüüd me jäämegi siia! Kui me lõpuks kell 23.00 lõpuks tagasi jõudsime, oli Malle kommentaar: nalja sai.

03.07.: Läksime samadesse mägedesse kui eile õhtul, aga seekord teiselt poolt. Oli kuum. Lumi hakkas sulama. Otsisime kõige ilusama koha üles ja imetlesime ilusat vaadet. Joonistasime, võtsime päikest või magasime. Õhtul oli grillimine ja rahvatants. Oli viimane õhtul.

Tantsimine oli lõbus. Ussiring oli nii vahva. Saime veel kooki, arbuusi ja ananassi süüa.

04.07.: Läbi võimsa ja imeilusa Norra mäestiku sõitsime Nils ja Annega bussis Solborgi poole, kus me võisime veel kaks päeva olla. Aitäh Nils ja Anne, aitäh Solborg! Jevgeni ja Urmas aitasid kohe heinateol kaasa. Pärast Urmas ütles: Solborgis on niisugune komme, et töömehed saavad jäätist. Ja päriseks ka, lisas Jevgeni.

05.07.: Hommikul oli palav. Metsas olid trollid. Läksime mäest üles ja tagasiteel eksitasid nad meid ära. Siis tuli äike just seal, kus meie olime. Müristas. Oli võimas tunne olla looduse meelevaldas. Sa tunned looduse jõudu. Saime läbimärjaks. Jevgeni ütles: hea, et ma veepudeli tühjaks jõin. Oleks seljakotis märjaks saanud. Ja kohe pärast ütles ta: ilus ilm liigub lähemale. Tegelikult tahtsime ühe järve äärde minna ja kui me nüüd läbimärgadena õiget teed otsisime, ütles Katrin: järv tuli ülesse mäe otsa, sest meie ei jõudnud järveni. Õhtul vaatasime koos Solborgi inimestega filmi. Järgmine hommik nägi meid jälle teel Pahkla poole.

Oli võimas ja ilus puhkus. Aitäh kõigile, kes seda meile võimaldasid.

Katrin, Katarina, Urmas, Jevgeni Merike ja Malle

TARTU MAARJA TUGIKESKUSES

Inge ja Merike said nädala aega Tartus Maarja tugikeskuses viibida. Siin on nende muljed:

Esmaspäeval sõitsime koos Katrini-, Sergei-, ja Stephaniega Tartusse. Angela, Irene ja Helle võtsid meid vastu. Vaatasime Keskust, Maarja kooli, lasteaeda ja käsitöökooli ja siis lehvitasime Katrinile ja teistele, kes tagasi Pahklasse sõitsid ja jäime ise sinna.

Saime seal massaaži ja veemassaaži. Teisipäeva hommikul oli hommikuring. Siis kodusin nukuvaipu. Peale kohvi ja teepausi öeldi mulle, et võin lasteaeda tööle minna. Maarja-Maria näitas mulle teed. Seal ma aitasin lapsed riidesse panna. Siis hakkasime õue minema. Mina kiigutasin ühte last. Peale selle tegime pika jalutuskäiku. Tulime tuppa ja võtsime käest kinni. Aitasime joped ja jalanõud ära võtta. Pesime laste käsi. Aitasin ühte poissi süüa. Mina sõin pärast omas majas. Järgmisel päeval tuli Inge ka kaasa lasteaeda tööle. Kiigutasime lapsi ja mängisime nendega liivakastis.

Pärast puhkepausi läksime teiste koolilastega koos õue. Inge lasi mäest alla ja vahepeal kiigutasin lapsi. Üks päev tegime savist supikaussi. Tegime alguses palli. Siis pidime märjad käed kaussi panema ja uuesti vajutama, kuni kauss oli jälle kuiv. Tegime ääred siledaks. Praod pidid ära kaduma. Lõpuks tuli nagu supikausi moodi. Teine töö oli ümber valmis kausi savitükikesi panna. Õhtul joonistasime või kirjutasime. Ükspäev käisime Irenega poes. Reedel olime Imbi juures ja tegime seal aiatööd. Olime neljakesi. Ta elab hästi kaugel. Peale tööd käisime saunas käsi pesemas. Sõime pannkooki ja jõime kohvi. Pärast oli taimede korjamine. Kui tööpäev oli läbi, hakkasime Irenega koos linna minema. Vaatasime poode, kuulasime natukene kirikus kontserti ja pärast läksime kohvikusse. Irene tegi meile jäätist, kohvi ja kooki välja.

Laupäeval magasime üheteistkümnendi. Kui Katrin ja Katarina saabusid koos Margusega, sõime just hommikusööki. Joonistasime veel natuke ja siis sõitsime veel linna peale, ostsime raamatupoe tühjaks ja sõitsime tagasi Pahklasse. Jõudsim just õigeks ajaks piibliõhtule.

Merike ja Inge

MAARJA TUGIKESKUS TULI KÜLLA

11. augustil toimus kohvipausi ajal Vova sünnipäev. Pärast lõunat tulid seitse inimest Tartu Maarja Tugikeskusest meile külla. Nad aitasid meil marju korjata. Neljapäeval korjasid nad ravimtaimi ja reedel läksid nad jälle ära. Nad olid koos meiega laulmas ka. Külakoosolekuks küpsetasid nad kooki ja meie kõik tänasime neid, et nad tegid nii tublisti tööd.

Kersti K.

Hello,

Minu nimi on Nolwenn. Ma olen EVS-vabatahtlik ja tulen Prantsusmaalt. Ma saabusin Pahklasse 16. augustil. Ma elan Tobiase majas ja õhkkond on seal tõesti hea. Ma õppisin, kuidas lehti lüpsata ja kuidas teha valget juustu. Ma sorteerisin kartuleid ja porgandeid.

Sellel nädalal meie valmistasime ette Katarina sünnipäeva. Me tegime suure seinamaali ja kaunistasime saali. Tema sünnipäeval me mängisime muusikat ja tegime õhtul diskot. See oli tõesti hea ja kõik külaelanikud tantsisid koos meiega. Ma tõesti nautisin seda õhtut ja kuidas me suhtlesime omavahel. See oli minu esimene pidu Pahklas.

Nolwenn

LEIB

Ma teen iga nädal üks kord kuus leiba. Leiba saab Tobiase ja Tamme maja. Ma teen leiba siis kui leib on otsas või kui pool on järgi. Omatehtud leib on hea ja maitsev.

Kristiina

Kallid sõbrad,

Tahan ütelda SUUR TÄNU kõikide ilusate lillede, kingituste ja tervituste eest, mida ma sain oma 50-nda juubelisünnipäeva puhul. Mul oli imeilus päev paljude armsate külalistega, tantsimise, muusika ja teiste üllatustega.

Katarina

Siin on ka minu sünnipäeva puhul esimest korda ettekandele tulnud luuletus Michaeli sulest

First thoughts on life

A day leads to a week
A week grows to a month,
Months fill years
The sands of time never cease

So if time is passing you by
Or you are sad and peace is lost
You could look back or forward

**Memories are special they sustain you
And maintain your faith
Memories first catch is special
Hold it like a light in a dark place**

**Memories are storm waters in the cracked drainpipe
Some memories leak away through the cracks
But memories lost will have been revisited
Once, twice or thrice
Some like the water push on rush on
And find the waterways like the veins and arteries
And find the heart and soul
There they sit snug
Like the cat on fireside rug
Or the calf between mother and hay
Those memories are light in the darkest day**

**But if you never go forward there will be nothing
behind.
So you must not look in memories for ever
Look ahead, look ahead to dawns first light
And know that like your future the day will be**

**Bright, full of surprise and cheerful
Look to the future I see mine what do you see
What do you want to say
Who do you want to meet and greet
What do you want to see
And what'll you be
You decide don't tell me
For it is just for thee**

**Happiness is what we all want
Where do you find it?
We all look for it
Some find it easily like a sign in the road
Some search for it like a ring lost in lake deep and wide
Happiness is not
In what eat, wear or swear by
It's not in the pound stores
Or even the easy chores
It is not sewn into new clothes
It is not the glass lakes in winter's throes
I suppose its not found in the merry go-rounds
Or hunting with hounds
Its not nestled between the sheets of a king size bed
It can't be found in a philosopher's head
It is not hanging in the pre-washing line dreams
It's not in clean dishes
Or fantastic wishes**

**It is not in this poem
Maybe to you it is in God
And how you know him
Its not wired into electrical goods
It doesn't hide in the seams of smugness hoods
It is not in the flash car rims
Or even the costly whims
It is not in the full glass
Or in the green grass
Nor the sweetshop window
Or the falling snow
It doesn't hide in the schoolyard cigarette
Its not written in the joke you cant forget**

**I am not sure I have found it yet
But I think it lies in love
And the people around you
To be alone isn't living
But receiving and giving is the way
We all need enough to get by
So if the snow is deep and its cold outside
Warm friendly hearts and love will fill the hearth**

Michael Kelleher

**MEIE AADRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk.
Rapla maakond 79742, Eesti/Estonia**

**TELEFONID: (372)48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja**

**FAX: (372) 48 97 231 E-mail: pahklack@hotmail.ee
Koduleht internetis: www.pahklack.ee**

ANNETUSED:

- **AS SEB pank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA**
- **Spendenkonto in Deutschland: Katarina Seherr Stadt+Kreissparkasse Pforzheim; IBAN DE 13666500850001716379 BIC PZHSDE66**
- **Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF**